

Fran Delgado (L'Home Invent): «M'he adonat que el disc és un autèntic retrat»

Parlem amb els integrants de L'Home Invent sobre el disc de debut i altres temes relacionats

L'Home invent | Carles Rodríguez

Amb el primer disc de **L'Home Invent**, *Abrera-Mura* (U98 Music, 2019), el grup de Montcada i Reixac exposa històries reflexives i quotidianes en clau de pop-rock, després d'haver fet doblat amb els premis Èxit i de Votació Popular del Sona9 2018. Abans de final d'any, presentaran *La guerra de l'emú*, un EP amb cançons noves.

Després d'un temps com a cantautor, la teva proposta s'ha transformat en un projecte sòlid amb banda.

FRAN DELGADO (guitarra i veu): Sí, totalment. Actualment no m'imagino fer res sense el grup, ja no em veig tocant i actuant sol. De tota manera, a l'hora de compondre continuo fent-ho amb la guitarra, és la manera com em sento més còmode.

Et va costar trobar els músics adequats?

F.D: Les urgències van fer que busqués gent propera, amics de Montcada i Reixac que podien aportar-hi molt. La part virtuosa era el que menys m'interessava, volia estar amb gent amb qui em vingués de gust tocar.

Abrera-Mura és el primer llarga durada. Té algun significat especial?

F.D: Sí, vaig buscar un títol que significués un inici. El nom fa referència a les antigues guies telefòniques, que portaven els noms dels pobles de la província de Barcelona en dos volums, el primer amb Abrera-Mura i el segon amb Navarcles-Viver. I com a metàfora d'inici em va agradar.

El disc, però, ha tingut un llarg recorregut fins que no ha sortit publicat.

F.D: El vam començar a gravar abans del Sona9, i la postproducció, mesclades i masterització les vam fer després. Podíem haver-ho fet abans, però quan vam ser seleccionats vaig paraitzar-ho, em semblava una falta de respecte treure'l enmig del concurs.

Les cançons reflecteixen la intensitat de les teves experiències personals?

F.D: Sí, tot i que fins fa poc no me n'he adonat. Escrivia les cançons perquè m'agradessin a mi, però un cop publicat, la gent em comenta que és un disc on em despullo completament, perquè explico les coses de manera intensa i pura.

L'Home Invent

És un retrat de la teva personalitat?

F.D: Sí, i ho he fet sense ni adonar-me'n. Pensava que era un disc que no parlava de mi i després m'he adonat que era un autèntic retrat. Escric per evadir-me de la realitat, inventant coses i situacions, però al final hi ha més certesa del que jo em pensava.

A més de publicar aquest disc, us vau tancar a Bucbonera Studios per gravar les cançons del Premi Èxit del Sona9. Serà un EP amb cançons noves?

F.D: Sí, a Bucbonera vam gravar-hi tres cançons: "Quan tot això s'acabi malament", "Una persona amable" i "Gràcies per venir". Aquesta última tanca *Abrera-Mura*, però l'hem volguda tornar a gravar. La publicarem en una versió més potent i pop, perquè al disc és una balada. I el quart tema de l'EP és "Aquí", el poema musicat de Jaume Coll que ja vam fer amb la producció de Jordi

Bastida en la fase final del Sona9.

Quan sortirà aquest nou treball?

F.D: La idea és presentar-lo abans de final d'any. Sabem que és un acte anticomercial i sense precedents que surtin un CD i un EP el mateix any, però és igual. No volem deixar-les al calaix. M'agrada crear cançons i al grup els agrada tocar-les. Si les guardem massa temps, al final podrien caducar. S'ha d'aprofitar el moment.

Hi haurà diferències entre el disc i l'EP?

CARLOTA PAGÈS (guitarra solista i veu): L'EP és la primera vegada que hem gravat junts tota la banda, i vulguis o no tindrà un caràcter diferent. Al final, l'essència i l'esquelet serà el mateix perquè les ha escrit en **Fran**, però el fet que jo hi hagi enregistrat les guitarres i el **Bernat**, el piano, reflectirà el color de cadascú de nosaltres.

L'evolució de L'Home Invent ha vingut marcada per la participació al Sona9?

BERNAT PI (teclats): Crec que sí, perquè ens ha forçat a assajar, a intentar sonar com un grup compacte i coherent. Sense el concurs ens hauria costat més arrencar.

C.P: A més, el Sona9 ens ha posat pressió i ens ha fet treballar constantment i dia a dia. Ens ha donat un punt d'il·lusió molt gran perquè de la nit al dia ens vam trobar tocant a les Festes de la Mercè i no ens ho esperàvem. Cada pas era una injecció d'il·lusió.

F.D: Ha estat com una olla a pressió: vam fer en sis mesos el que hauríem fet en tres anys. Hem tingut molta sort, la conjunció ha estat meravellosa, ens entenem molt bé tant musicalment com personalment.